

REDACTIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.

N-rii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se iau oiaza.

ADMINISTRAȚIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM)

INSERTIUNILE:

pe 1 și 2 garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înalut.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Pentru-ce nu ne-am ma- ghiarisat?..

Existența de fapt a popoarelor ne-
maghiare în Ungaria cu limba și obi-
ceiurile lor naționale o invoacă po-
liticianii maghiari ca o dovadă pen-
tru a constata lipsa de temei a gra-
vaminelor și protestelor ridicate de
cătră naționalități contra maghiari-
sării și a desființării lor.

Pe tema aceasta *Kossuth Ferencz*,
serie în ziarul „Egyetértés” dela 14
c. următoarele:

„Concetațenii nemaghiari când vorbesc
de oprirea lor ar trebui să-și aducă a-
minte, că nu există țară pe pământ unde
naționalitățile de limbi străine să-și fi con-
servat limba, naționalitatea și religiunea
peste o mie de ani ca și în Ungaria, și
încă în cursul veacurilor în care stăpâna
dreptul pământului, când națiunea maghiară
și-ar fi putut valida dreptul celui mai
tare, mai ales față cu astfel de naționalități,
care și-au cercat scăparea și mântuirea lor
în Ungaria, cum este cea mai mare parte
a naționalităților care locuiesc astăzi pe pân-
tântul Ungariei.”

Care va se zice: conservarea limbii
și a naționalității române este a se atri-
bui grație Maghiarilor, cari atunci când
stăpâna dreptul pământului, ei nu au
ăcut întrebunțare de dreptul celui
mai tare ca să ne maghiarizeze!
Ată naivitate și ignoranță!

Întăiu, este știut din istoria popoa-
relor că procesul de amalgamare sau
similare a națiunilor nu se face prin
plicarea forței sau după dreptul ce-
li mai tare, ci după legea asimilării.
Iar după legea aceasta, nu găsim
as în istorie, ca un popor inferior
i cultura să fi asimilat pe altul su-
erior lui.

Poporul roman cu toată puterea sa
slosală n'a isbutit nici odată a roma-
isa elementul grecesc, se era mai cult
ecât dânsul.

Maghiarii, ori că se vor lauda cu
iața lor de stat mienară în Europa,
unt un popor asiatic, care nu a po-
edat și nu posedă aptitudinile și
uterea de asimilare. Însăși conser-
area și susținerea statului ungar se
atorează elementului european, na-
onalităților nemaghiare dela care
latul a primit caracterul și fisio-
nia sa europenească.

Și este un fapt, afară de îndoială,
ă chiar în evul mediu, când domnea
reptul pământului în Ungaria, masa
oporului maghiar era inferioară ele-
mentului românesc în cultura. Aceasta
este adevărata cauză pentru care Ma-
ghiarii nu i-au putut asimila sau a-i
lesnaționalisa pe Români. De aceea
ei nici n'au încercat atunci ca să ma-
ghiarizeze naționalitățile.

Limba în administrațiunea statului
era cea latină, și sub raportul acesta
limbile naționalităților erau egal in-
dreptățite, întru cât adecă hegemonia
limbei maghiare ca limbă de stat nu
era cunoscută.

Astfel se explica faptul că în se-
colul al 17-lea chiar principele Ar-
dealului *George Rákoczy* a dat un
decret în favorul limbei române, prin
care ordonează introducerea ei ofi-
cială la serviciul divin în locul lim-
bei slavone.

Dacă Maghiarii țin a fi un merit
al lor că ne-am conservat limba și
naționalitatea, de ce nu țin ei ca să
le recunoaștem și noi acest merit?

La ce atâtea ordonanțe și disposi-
țiuni legislative pentru răspândirea
limbei ungurești, care nu are de scop
decât maghiarisarea naționalităților?

Adevărul însă este, că Maghiarii
nu ne-au maghiarisat, pentru-că nu
au putut să ne maghiarizeze, nu pen-
tru-că n'ar fi voit să o facă această
din sentiment de dreptate.

Astăzi, când și după o mie de ani
își ved inferioritatea și neputința ra-
sei lor de a asimila naționalitățile nema-
ghiare, ei cred că vor pute înlocui legea
firească după care se desvoaltă procesul
asimilării popoarelor prin dreptul ce-
lui mai tare. Nu există însă lege
omenească care să biruiască legea
firei.

Maghiarilor le lipsește aptitudinea și
puterea de firească asimilare. Ei nu pot
înfrunt prin cultura specifică a rasei
maghiare popoarele de rasă și de
cultură europeană.

Eacă pentru-ce nu s'au maghiarisat
și nici se vor maghiarisa vr'odată
Români, ori-câte legi vor face Ma-
ghiarii pentru desnaționalizarea lor.
Căci:

„Eu să pier? Eu nici-odată!
„Căci Român sunt în putere,
„Și Românii n'aveci nu pier!”

Tulburările din Praga. Răsboiul Ceho-
german a reînțepit. Ședința dela 17 c. a
Dietei provinciale din Praga a fost între-
ruptă și nu-și poate termina lucrările. A-
gitațiunile și tulburările sunt la culme atât
în parlament cât și pe străde.

Ședința a fost deschisă de cătră mare-
șalul țării principele *Lobkowitz*, care a pro-
vocat pe Cehi se abziecă de aspirațiunile
și ideile lor autonomistice. Vorbirea ma-
reșalului a produs un resens ce s'a mani-
festat în modul cel mai pronunțat.

Wolff trage la îndoială valoarea egală a
limbilor cehă și germană, prin ce provoacă
pe conservativul *Sylva Turuca* la un atac
violent și protestare energetică. Se face o
larună și sgomot ce durează timp înde-
lungat. — Ori-ce nisuiță a mareșalului de
a liniști spiritele e zadarnică. — Ședința
se suspende.

Ieri în 18 c., ședința s'a continuat în
mijlocul aceluiași furtuni. În afacerile și
sgomotul Dietei s'a amestecat până și po-

poml dela străde. Studențimea agitează și
demonstrează în felul seu. Unul dintre stu-
denți a fost greu rănit. Știrea scenelor de
pe străzi au produs agitație mare și în
Dietă, așa că președintele a fost nevoit din
nou să suspende ședința.

Deschiderea noii sesiuni parlamentare.
Pentru deschiderea noii sesiuni, ambele
case parlamentare vor ținea astăzi ședințe.
La ordinea de zi atât în camera deputaților
cât și în casa magnaților va fi alegerea
biuroului.

Italia și tripla alianță. Se știe că nu
toți Italianii sunt mulțumiți cu rezultatele
ce a dobândit patria lor prin faptul alipirii
la tripla alianță. Dela încheierea triplei
alianțe oamenii de Stat distinși au com-
bătut participarea Italiei. De astă-dată, cu
începerea anului 1898, marele organ din
Milano „*Secolo*”, ziarul cel mai cetit și mai
răspândit, dă seamă despre noul almanach
oficial de statistici pentru 1898. Ziarul mi-
lanes observă, că relele condițiuni ale in-
dustriei și comerțului italian se datorese
aproape exclusiv denunțării tratatului de
comerț dintre Italia și Franța.

Înainte de ruptura relațiilor comerciale cu Fran-
cia, zice „*Secolo*”, în 1877 importatiunile se
ureau la 325 milioane și exportatiunile la
405 milioane. În 1896 importatiunile au
scăzut la 133 milioane, ear' exportatiunile
la 15 milioane. Aceasta pentru Franța.
Încât despre mișcarea comercială a Engli-
terei, ea s'a micșorat în proporțiuni mai
mici. Nici Germania, nici Austria nu au
putut compensa pierderile încercate cătră
Franța prin comerțul exportatiunilor.

Am astigat zice *Secolo*. 63 de milioane
cu Austria și Germania, și am pierdut 254
milioane cu Franța. În cifre rotunde, tri-
pla-alianță care ne-a impus denunțarea trac-
tatului de comerț din 1877 cu Franța,
toată umea știe aceasta, ne-a dat 63 de
milioane și ne-a făcut să pierdem 254 cu
Franța. Diferința în mai puțin este de 191
milioane. În 10 ani. adaugă *Secolo*, poli-
tica triplei alianțe costă dar' pe Italia ap-
roape 2 miliarde de franci. Să ne felicităm
de acest strălucit rezultat, adaugă cu
ironie *Secolo*. Și aceea-ce spune *Secolo* este
curat adevărul. Toată lumea economică
italiană recunoaște, că din cauza ruperei
relațiilor comerciale cu Franța, Italia a
pierdut cele 2 miliarde. De când cu gu-
vernul *Rudini* se lucrează la o apropiere
cu Franța, se pare însă, că Italia nu are
măniile libere, nu poate lucra după-cum o
povățuiesc interesele sale. La Paris, distin-
sul diplomat contele *Tornielli*, ambasadorul
Italiei, hărbatul de stat care a lăsat atâtea
suvenir plăcute în România, lucrează ca
să ajungă la o apropiere în cele econo-
mice. Se poate ca odată să se reia rapor-
turile comerciale între cele două țeri latine.

Până aunci însă Italia suferă și starea sa
economică și financiară se îngreuiază pe
zi ce trece.

Serbi și Vaticanul. Din Roma se tele-
grafiază că pertractările — întrerupte —
asupra încheierii unui concordat între Va-
tican și guvernul sârbesc s'au început de
nou. Până la încheierea convențiunei
episcopatul r. cath. din Belgrad va numi de
administrator în locul lui *Strossmayer* fost
episcop de *Djakovar*, pe un franciscan bos-
niac.

„Reichswehr” despre protestul naționalităților.

„*Reichswehr*”, ziarul semioficios al
guvernului austriac în numărul seu
dela 16 Ianuarie publică la primul loc
un remarcabil articol, în care se o-
cupă cu protestul naționalităților, apli-
când în același timp o lecție strasnică
Maghiarilor.

Publicăm și, noi în întreg acel ar-
ticol precum urmează:

Presa maghiară liberală sucește din nas:
representanții naționalităților nemaghiare din
Ungaria s'au întrunit nu demult într'un ho-
tel din Budapesta. Nu s'a ținut nici un ban-
chet. Nimeni n'a fost serbătorit prin discursuri
frumoase, n'au resunat strigăte de să
trăiască, nici ciocniturele păharelor n'au su-
nat. S'a redactat un manifest energetic întru
apărarea drepturilor naționale. Acest lucru
nu e nou în Ungaria. Când s'a întrunit con-
greul naționalităților în Budapesta, presa
maghiară spumega de mânie. Un acces de
descrăgiare o cuprinsese. Erau Dior supă-
rați pe temerarii, cari au avut cutezanța să
ridice glasul contra brutalității de maghiari-
sare sistematică, promovată prin toate mij-
loacele. Ei se provocau la legea despre
naționalități și căutau să convingă pe cei
asupriți că ei sunt ațiați de agitatori și
seduși de elemente subversive. Lumea și-a
îndreptat spre ei privirile. În foile din stră-
înătate au apărut articole de mai multe co-
loane, prezentând situația naționalităților din
Ungaria și sistemul nemilos, prin care ele
sunt nedreptățite. Dar nimic nu folosea. În
Ungaria nici când nu s'a pus ceva la cale
prin argumente. Procesul memorandumului a
dovedit-o aceasta până la evidență. An după
an trece. Naționalitățile din Ungaria merg
din zi în zi spre ruină economică și națio-
nală. Glasul lor sună în pustiu ne ascultat.
Dela 1868 încoace ele mereu formulează
dorințele lor modeste — în zădar. În 1898
ele trebuie să se sfătuiască într'o cameră de
hotel pentru a-și apăra drepturile lor.

Anul 1868 a fost anul promisiunilor ma-
ghiare. Susținerea libertăților, privilegiilor,
imunităților, obiceiurilor și prerogativelor
garantate în art. I. al legilor din 1722/28 a
reînviat în constituția din 1868, numai că
într'o formă cu totul nouă și curioasă. Le-
gea despre egala îndreptățire a naționalita-
ților din Ungaria, a fost prima amăgire mare
a naționalităților din Ungaria nu pentru-că ea
stabilă unitatea statului ungar, ci fiindcă ea a
descănsat revendicațiunile naționalităților
fără ca să le examineze. Și de aici a re-
sultat faptul important, că în Ungaria, care
în legile din 1868 apriat garantează drep-
turile naționalităților, le permite să compe-
teze la toate funcțiile statului, care prin
urmare ține la principiul sancționat prin le-
gislațiune, ca să asigure egala îndreptățire
a naționalităților în cadrul constituțiunei, —
în această Ungarie astăzi 10 milioane de
nemaghiari n'au nici un singur represen-
tant în dieta țării. Porțile parlamantului
și a municipiilor sunt închise în fața lor
și ori-ce participare la viața politică le
este donegată. Școlile lor s'au închis cu
forța, instituțiile culturale suprimate. Sta-
tul nu numai că nu le dă nici un ajutor,
dar le și nimicește, așa de pildă a închis
gimnasiile slovace și a statificat școlile vechiu-
ri confinim militar, ceiace în Ungaria în-
semnează că le-a maghiarisat. Articollii 14—
16 din legea despre egala îndreptățire re-
cunoaște apriat naționalităților dreptul de

a regula ele însiși afacerile lor profesionale. Cu toate acestea ierarhia română s'ar s'arbească stă cu totul sub influența guvernului, patriarhii s'arbi sunt arbitrar destituiți, iar conventele slovacilor luate ani disolvate după plac. Dar cu atât n'ar destul. Frații noștri de s'age, Sașii din Transilvania duc o luptă uriasă contra maghiarizării cu forță. Nemții din Ungaria — n'ar mai socotind pe cei renegați, — numără două milioane, și chiar prin faptul că aparțin unei națiuni mare, n'ar trebui să se numere între primele popoare ale Ungariei. Inșă ce se întâmplă cu d'ânșii? Pofta de a maghiariza mereu își întinde lațul după grumazul acestui popor plin de viață, credincios împăratului și patriei. Mai ales Sașii din Transilvania sunt cetățenii cei mai harnici și st'guincioși ai țării și cu toate acestea guvernul maghiar mereu atentează la drepturile lor și le răpește prin noua lege despre maghiarizare a numelor de comune o nouă parte din drepturile lor naționale.

Dar să întrebăm, Maghiarii sunt ei îndreptățiți a-și întinde lațul asupra naționalităților? Maghiarii au o cultură foarte tineră. Drept luând, ei d'abea de 50 de ani încoace au o literatură proprie. Prin aceasta nu vom să desconsiderăm înșăși națiunea. Din contra: ori-ce rivnă după cultură trebuie salutăată cu bucurie, dar nu se poate, nu-i permis să deduci din aceasta un drept la asuprairea altor națiuni. Nemții din Austria ca colaboratori la întemeiere, ca elementul fondator al monarhiei de sigur că ar avea un drept cu mult mai mare, și din punct de vedere cultural mai ușor de înțeles, la germanizare, dacă peste tot s'ar putea admite principiul de desnaționalizare. Rolu ca pioneri ai culturii și inteligența lor superioară neluând că i-ar îndreptăți la aceasta. Cu toate acestea principiul de naționalitate s'ar desvoltat liber și s'ar validat pe deplin. Luptele politice ale ultimelor decenii în Austria au îndreptățit pe deplin dreptul la existență al naționalităților. Toată activitatea, toată politica noastră internă să învîrte în jurul marelui probleme a împreunei viețuiri a naționalităților din monarhie și a conservării drepturilor și tradițiilor naționale. În Austria cea mai mică naționalitate își află dreptul ei, și numai în Ungaria, în „liberala“ Ungarie să fie cu puțință a desnaționaliza întregi popoare? Nu zace chiar și în aceasta o pericolitate a imperiului?

Popoarele din Ungaria care pe lângă toată supunerea și credința către Tron și patrie gem azi sub jugul maghiarizării au aparținut cândva Austriei, acelei Austrie, în

care frații lor se bucură de deplina egalitate. Și acum oare să renunțe ei la naționalitatea lor, care în Austria li se păstrează chiar pe lângă jertfe aduse de stat? Nu. Aceasta contrazice principiile celor mai elementare pe care se întemeiază monarhia noastră. În Austria, acest stat înglodat în reacțiune ar fi peste puțină ca 10 mil. cetățeni de naționalitate străină să n'arbă nici o întreprindere asupra legislației, imposibil ca reprezentanții acestor popoare să n'arbă loc în legislativă și să treacă să se întrunească într'o cameră dela hotel — ca să lanseze proteste. Unele jurnale de aici stau cu atât drag pe solul libertății. Unde a rămas această presă când e vorba de chestia naționalităților din Ungaria? De ce nu rupe ea v'elul de pe brutalitățile maghiarizării? De ce nu desv'elește ea aceste manopere scandaloase ale Maghiarilor? Fiindcă ea nu luptă pentru interese naționale, pentru ideale culturale și politice ci pentru satisfacerea fără scrupul a intereselor egoistice și de partid. Totul în contul statului, în contul monarhiei. Iuristii cunoșc noțiunea delictului despre întrelăsare. Dacă în politică ei se găsește undeva, atunci sigur că el se constată în acest caz, el plutește peste acel sistem neomenos de desnaționalizare, care face cu puțință ca într'un stat modern reprezentanții mai multor popoare să fie constrinși a ține conventicule prin hoteluri, de oare-ce în corpurile legiuitoare ei nu pot afla intrare.

Din România.

Răspunsul M. Sale Regelui.

„Urările călduroase ce-Mi aduceți astăzi, le primesc cu atât mai vie recunoștință și bucurie, cu cât în anul care s'ar încheie, țara întreagă Mi-a dovedit cu dor de inimă, cât de adânc ea împărtășește bucuriile și grijiile Mele.

„Am trecut împreună prin multe încercări cari s'au întins și asupra holdelor noastre, lovind într'un mod simțitor agricultura și comerțul; înșă mai ales în vremuri grele, n'am pierdut nădejdea în Dumnezeu și am fost conșus numai de ținta de a asigura viitorul României, căreia trebuie nelncetat să închinăm toate puterile noastre.

„Întărit prin iubirea poporului, privesc cu încredere în anul care începe, rugând cerul să ne apere de năcazuri, să respân-

„dească asupra noastră toate binefacerile și să d'aruiască scumpei noastre țări liniște și propășire. Cu această dorință, și reînnoind încă odată toate mulțumirile Mele pentru felicitările atât de adânc simțite ce-Mi-ați adresat din partea Bisericii și a țării, vă urez și în numele Reginei, din fundul inimii, ani mulți și fericiți.“

Sorbarea Anului-Nou.

Discursul d-lui D. Sturdza, președintele consiliului, rostit cu aceeaș ocaziune:

Sire,

În viața Statelor apar epoce luminoase, în cari toate puterile vii ale poporului sunt concentrate într'un avânt energetic. Atunci fapte mari se desv'irșesc și temelile viitorului se așază.

Printro astfel de epocă trece România sub domnia Majestății Voastre. Despre d'nsa se va zice în adevăr, că ea a fost fundată — prin vitejie și prin virtute.

An cu aa aduce întărire și înălțare în situațiunea patriei. Fiecare cetățean simte că ochiul neadormit al Majestății Voastre veghiaza asupra prezentului și nu pierde din vedere viitorul. Cei bătrâni, cari au apucat timpurile de vijelie, văd visul tineretelor lor împlinit; iar generațiunile tinere pot să-și încordeze toate puterile întru a desvolta Statul român, întemeiat prin muncă nelncetată.

De aceea, urările ce vă aduce țara, de câte-ori se presintă o ocaziune solemnă, sunt sincere și vin din fundul inimilor.

Consiliul de miniștri roagă și astă-dată pe Majestatea Voastră să binevoiți a primi cu bunătatea Voastră obișnuită urările ce depunem în numele țării la picioarele Voastre.

Să trăiți ani mulți și fericiți, domnind voies și însuflețit, peste un popor care privește spre Majestatea Voastră cu dragoste, cu încredere, cu venerațiune!

Să trăiască prea grațioasa noastră Regină, muma d'uloasă a celor săraci și asupriți!

Să trăiască Altețele Lor Regale Principelor și Prințesa României cu gingașii Lor copii, Prințele și Prințesa Elisabeta!

Să trăiască dinastia!

Orfelinat agricol — „Ferdinand“.

M. S. Regele a bine-voit a adresa următoarea scrisoare dlui Dim. Sturdza, președintele consiliului de miniștri:

Scumpul meu președinte al consiliului,

În această frumoasă zi a anului, inima Noastră se înalță plină de recunoștință către A-Tot-Puternicul pentru scaparea zilelor Scumpului Nostru-Nepot, și către credinciosul și iubitul Nostru-popor, care, în zilele de primejdie, Ne-a înconjurat cu o dragoste ce nu o vom uita nici odată.

Spre vecinica amintire a acestor sentimente, vom înființa pe moșia Noastră Slobozia-Zorleni, din județul Tutova, un orfelinat agricol, unde se vor crește cu îngrijire 30 de orfani săraci, aleși din clasele muncitoare și din fii de militari, spre a-i pregăti la viața agricolă prin practică și prin dobândirea cunoștințelor necesare unui făcun bun-gospodar.

Acest așezământ va purta numele de Orfelinatul agricol „Ferdinand“ care se va deschide chiar în anul acesta.

Nădăduesc că buna pildă ce vor da acești băeți, după ce vor eși din orfelinat, va contribui într'u cât-va la ridicarea nivelului moral și material al muncitorilor de pământ, cari sunt reazământul țării pentru viitor, după cum au fost m'entuirea ei în trecut.

Dacă această speranță se va împlini, mulțumirea Noastră sufletească va fi nemărginită, căci rivna de a întări temelile Statului român și de a asigura viitorul seu, este cea mai înaltă și singura Noastră ambițiune.

Primește scumpul meu președinte al consiliului, încredințarea sentimentelor de înaltă stimă ce-ți păstrează.

București, 1 Ianuarie 1898.

CAROL

NOUȚĂȚI

București și Arad, 19 Ian. n. 1898.

Boboteaza în Arad. S'ar sărbătorește în biserica catedrală din loc cu toată pompa și solemnitatea. Liturgia a fost pontificată de I. P. S. Sa Dlu Episcop Ioan Meșian, cu asistența dlor Moise Bocean, prtp, V. Mangra, Dionisiu Popoviciu, Tr. Vătan și diaconul Ioan Georgea. La sf'rșitul liturgiei P. S. Sa Dl Episcop împreună cu asistența Sa pontificatoare a ținut sfințirea apei, după care a urmat stropirea cu apă sfințită și s'arutarea finte cruci. Poporul credincios s'ar adunat în număr atât de frumos, încât Catedrala spațioasă nu-l încăpea. Responsaliile liturgice le-a executat corul institutului teologic.

Preseara de Anul-Nou în Blaj.

— Impresii. —

Afară-i o vreme urtă și noroasă. Zăpada, care cu o zi înainte înv'elua pământul într'un alb l'ntoliu, astăzi s'ar topit și o mocirlă urtă și nelndurătoare a început a-și bate joc de iarnă.

Și cu toate acestea ne aflăm în preajma Anului-Nou, așa încât am avea dreptul să protestăm sus și tare în fața acestui ne mai pomenit abuz de putere, și desigur dacă nu a-și ști cine poartă vina acestei capricioase schimbări la față, eu ași fi cel dintâiu, care a-și iscăli protestul. Vorba e înșă, că drăgălașele d-șoare poartă vina și eu cu d-șoarele nu mă prind, căci nu v'oiu să mă fac culpabil de nepolitete, mai ales când îmi sunt atât de dragi. — Totuși d-voastră, stimați cetitori, îmi v'oiu lua voie a vă spune cum și în ce chip sunt vinovați d-șoarele, pentru-că știu dinainte că nu o să duceti vestea mai departe și apoi în urnă sunteți destul de serioși să înțelegeți, că felul cum îmi „comit“ raportul, nu pot fi învinuit de nepolitete. Ascultați dar' cu atențiune: d-șoarele din Blaj, — fie cu ochii negri, fie cu ochii albaștri — sunt așa de frumoase și îndrăgitoare, încât și petritele se încălzesc la vederea lor, iar acele elemente, cari nu sunt așa de tari ca petritele, trec încă mai departe în procesul lor de fermentațiune și

se topesc pe de-a întregul, precum burzoară s'ar topit și inimuța mea, Dumnezeu cel bun s'ar ierte!... Zăpada, care încă este un element mai slăbuț din fire, să vede, că n'ar putut rezista frumoaselor copile, și cum în sărbătorile crăciunului a avut mai multă parte de ele, trebuită să se topescă...

Dar' poate pe d-voastră, stimați cetitori, vă plictisește acest mod de istorisire și desigur sunteți nelndestulți cu subiectul, ce mi-am ales când înainte de toate vă scot în relief mocirla din Blaj.

O să vedeți înșă pe urmă, că am avut motive să nu ignorez mocirla, căci în Blaj, în drăguțul de Blaj, mocirla are mare rol.

Dar' să trecem la obiect!

Pentru seara de Anul-Nou e proiectată o frumoasă serată literară cu un bogat și variat program și cu minunate șanse de reușită.

Intreg Blajul este în picioare, toate pr'văliile sunt asaltate de lume, până și grădinarul trebul să coboare în celarul seu de flori pentru-ca să convingă lumea, că nu are bietul decât o vială vestejită și câteva vioarele delicate, cari abia peste vre-o două săptămâni o să înflorească.

Eu, care totdeauna îmi place să merg cu eurentul, nici de astădată nu am putut să fac excepție și eată-mă pornit și eu pe drumul, ce duce la barbier pentru-ca să mă pun în rind cum s'ar zice, când o vorbă

dulce străbate din etagiu până la mine și mă oprește locului.

O d-șoară frumoasă și încântătoare, care la serată avea să delecteze publicul între altele cu frumoasa romanță „Te iubesc“, îmi spune cu o îndrăgitoare nervositate, că nu va fi serată, căci din pricina mocirlei, nimenea nu v'oește să-și dea pianu. Era să mă bufnească risul, dar' pentru-ca să nu creadă că rid din r'utate, am preferit să tac și să mă alătur din când în când la protestele d-șoarei, cari nu jigniau pe nimeni, pentru-că nimeni nu le auzia.

De aci mi-am luat drumul spre casă, unde pentru prima oară am binevoit să văd lumina zilei, și unde astăzi o fermeacă toare brunetă, amenință să-mi iee lumina niinții și să mă facă să ascult numai și numai de ale inimii năvalnice bătăi. Mă cugetam cum să o pregătesc pentru întristătoarea noutate, și am avut o bucurie nespusă când m'am văzut dispensat de acest rol, căci drăgălașa copilă știa mai dinainte tragica comedie și când am intrat în casă, am văzut-o deja gătată de drum pentru-ca să meargă și să-și verse n'căzuri celelalte prietene, cu care avea să cante împreună lărmuitorul purpuriu din opera „Roberth der Teufel“, pe care în parantesă fie zis mi-am permis a-l boteza într'un moment de entusiasm „hoh's der Teufel“. Am petrecut o și eu până la prietena sa și apoi m'am plimbat pe stradă delectân-

du-mă în mișcarea publicului, care a lăsat drumul pr'văliilor și a început a se aduna pe la diferite familii pentru-ca să discute asupra situațiunii momentului.

În fine deși în miez de iarnă, un fulger a străbătut văzduhul, a luminat cărările și a făcut să tresalte inimile.

D-na presidentă a Reuniunii femeilor din Blaj s'ar îndurat a-și da pianu, și fericirea se putea ceti de pe fețele taturora.

II. —

Sunt opt oare seara. Sala hotelului „Univers“ să părea prea mare pentru a putea fi umplută de puținii ascultători. Adecă pardon, am început'o reu, căci în chipul acesta ar' trebui să conămez a scria în glumă; dar acum odată vreau să fiu serios, deci voi zice: ascultători au fost puțini, încât sala de alte-ori prea mică a hotelului „Univers“ era aproape goală. Lipsia îndeosebi clasa mijlocie a publicului din Blaj și nu înțeleg pentru-ce lipsește consecuent această clasă săt dela serate, cât și dela alte petreceri, — Intocmai precum consecuent lipsește și publicul mai inteligent dela petrecerile și producțiunile clasei de mijloc? — Eată o chestiune, la care cei-ce conduc ar' trebui să se gândiască. Eu voi trece peste această dureroasă chestiune, pentru-că spațiul nu mi permite să mă opresc la ea, precum nu-mi permite nici școpul, ce-l urmez acum. V'oiu să descriu numai decursul seratei literare

Sedinta festivă. Elevii Institutului teol. ped. din Arad, ieri în 18 c. au avut serbătoare. Societatea literară și de lectură a elevilor, au serbat prin o sedinta festivă ziua stului Ioan botezătorul, carele este patronul institutului. Sediata s'a început seara la oarele șese. Cozul institutului condus de harnicul dirigiu T. Lugojan intonează în armonii bine sunătoare troparul „Astăzi firea apelor se sfințește”. - După încetarea corului, Cuvioșia sa dl. Aug. Hanscu protosincel și direct. seminarial, adresează elevilor un înfrumos discurs ocașional. Arată însemnătatea srbătorii în legătură cu datele străbune. Accentuează credința ca izvor al tuturor faptelor bune și virtuților creștinești și prin frumoase exemple ilustrează virtutea și puterea sufletească a celui întărit prin credință. Arată pe Stul Ion ca pe un ideal creștinesc, iar viața și faptele lui ca exemple de imitat. Elevilor le aduce aminte, că serbătoarea lor este făcută pe lângă aceasta și a în onorul P. S. Sule Dni Episcop diecesan, dela care a isvorit ideea înființării institutului și care s'a luptat cu zel și neobosit în fruntea acelor, cari au lucrat pentru ridicarea palatului de științe. Vorbirea Cuvioșiei sale a fost acoperită de vii aplauze și urări de „să trăiască.”

Corul mai itonează o cântare bisericească și câteva naționale și festivitatea se termină. Au fost de față întreagă tinerimea a institutului, corpul profesoral și câți-va amici externi.

Școală de stat în casa unui preot. În comuna Tinad din comitatul Bihorului preotul gr. or. român de acolo părintele Morărescu, care mai e și asesor în consistoriul din Oradea-Mare, după cum ni se raportează, a zidit o casă proprie pe care dănsul a dat-o în arandă ca local pentru școala de stat. Acest preot pe lângă că e bine situat materialicește, primește și un ajutor de stat de mai multe sute. Eată cum un preot român singur se dă de mijloc în mâna guvernului pentru nimicirea școlii confesionale și ridicarea școlii de stat pe ruinele ei. De nunțând fapta aceasta revoltătoare sperăm că ven. consistor dela Oradea-mare va lua cuvenitele măsuri disciplinare în contra nevrednicului preot și asesor consistorial.

Advocat român în M. Radna. Dl. Dr. Dimitrie Magdu, și a deschis cancelaria sa advocațială în M. Radna.

Oficer român decorat cu ordin străin. Nonitorul oficiul al armatei comune comu-

nică următoarele: Majestatea Sa ces. și reg. Apostolică s'a îndurat preagrățios a da concesiune pentru primire și purtare de *orduri atreine* mai multor oficeri din armata comuă între cari sub locotenentului *Ermil Cosmuța*, din batalionul 12 de Pioneri, purtarea, *Ordinii de cavaler clasa a II a ordinului ducal de casa saxo-erustin*. Precum se știe dl sublocotenent Ermil Cosmuța (din Sibiu), zilele trecute a fost decorat de Majestatea s'a cu „*orducea pentru merite militare*.” Felicitările noastre!

Rămășiile prințului Alexandru Battenberg. Transferarea rămășițelor mortuare ale prințului Alexandru în noul său mosoleu s'a făcut în mod solemn în prezența prințului Ferdinand, a comtesei de Hartenau, a prințului Filip de Coburg, a însărcinatului de afaceri englez, a d-lui Schaneburg, consul, reprezentând guvernul german.

Prințul Ferdinand a adresat ofițerilor săi un discurs accentuând virtuțile și gloria militară a predecetorului său, și a calificat abdicarea Prințului Alexandru ca lecțiunea cea mai amară ce națiunea neexprimată a trebuit să învețe.

Acest discurs a produs o impresiune adâncă.

Ugron Gábor - la răcoare. Azi în 19 c. va intra politicianul retras în temnița de stat din Budapesta pe câte-va zile de repaus, pentru ași face pedeapsă dictată de tribunal pentru un *duel* ce la avut cu *Kossuth Ferencz*. Pătrecere bună.

O expoziție agricolă forestieră la Viena De la 7 Mai până la 9 Octobre 1898, cu ocașunea jubileului de 50 ani a împăratului Frantz Iosif, va avea loc la Viena o expoziție agricolă și forestieră. Cu această ocașione se vor vedea progresele îndeplinite în Austria în timp de 50 ani în agricultură și silvicultură. Expoziția, în general, va fi națională, însă programul cuprinde și câteva părți internaționale, precum: instrumente și mașini agricole sau forestiere; mijloace de exploatare (produse chimice și altele), învătământ și cercetări agricole sau forestiere, statistică, literatură. Expoziția forestieră va fi organizată sub conducerea consilierului Dimitz. Va avea loc, cu astă ocașie, și un congres forestier ca și în 1890, la care vor asista, de sigur, numeroși specialiști din țările vecine, pe lângă cei din Austria.

Condannarea unui otrăvitor. Tribunalul din Budapesta a condannat zilele trecute la închisoare pe viață pe *Gárdos Lajos*, in-

Muntean și-a achitat rolul, cred că e de prisos. Dumnișoara Muntean e poate numi artistă, și artiști nu au trebuință de încurajare. Dacă amintesc însă îndeosebi finalul acestei frumoase și grele compozițiuni, o fac pentru mulțumirea mea proprie, care am gustat un adevărat deliciu ascultându-o.

Punctul al treilea a fost un „fragment din dama cu camelii” de Lecca, declamată de domnișoara Silvia Moldovan. Ingeresca ei voce s'a unit așa de perfect-și ingerescul ei chip când a declamat această tragică poezie, încât și-să pără că-i un glas dintr'alta lume, care te îndemnă la viață și la iubiri. Precisiunea, sentimentul artistic și poate și dispoziția sufletească a frumoasei declamatoare, au făcut că punctul al treilea din program să fie unul dintre cele mai succese puncte. În ochii multora s'au văzut lacrimi, chiar eu, dacă mi-ar fi fost iertat să plâng, nu mi-ași fi crutat ochii.

În punctele 4 și 6 a debutat domnișoara Netti Vancea, cântând cu vocea, acompaniată fiind la pian de dșoara Elena Muntean. Serenada „Natura e adormită” și romanțele „Când luna'n Maiu” și „Te iubesc”, sunt așa de frumoase, încât chiar și cântate de un începător își au farmecul lor. Când sunt cântate însă de o domnișoară, care știe să potrivească într'o dulce armonie sentimentul virginal cu măestria artei, atunci succesul este sigur și aplauzele ori cât de

gner în Budapesta. - Condannatul a fost învitat de otrăvirea nevastei sale repausată înainte cu câteva luni. Pertratarea procesului sensational a ținut aproape o săptămână întreagă. Nu numai Capitala țării, ci chiar și provincia a urmărit cu atențiune agitată decurgerea procesului. Acusa a fost lipsită de ori ce basă reală și nici un motiv nu s'a putut descoperi în decursul pertratării contra acusatului. Totul s'a basat numai pe înprejurări și pe legile eterne ale logicei Sentința tribunalului, a produs mare surprindere mai ales în cercurile juridice, cari erau de opinia că pretinsul otrăvitor va fi absolvat de sub acasă. - Se crede că forurile mai multe judecătorești, vor schimba sentința tribunalului adusă mai mult sub influința impresiunii externe decât pe baza motivelor agravatoare.

Producțiunea teatrală în Blaj. Reuniunea femeilor române gr. cat. din Blaj, invită la *Producțiunea teatrală*, ce va aranja în favorul său, Sâmbătă în 22 Ianuar st. n. 1898 în sala otelului „Univers.” Inceputul la 8 ore seara. Prețurile de intrare: Locul I. 80 cr.; loc. II. 60 cr.; loc. III. 40 cr.; pentru studenți 20 cr. Bilete de intrare se vând la „Reuniunea de Consum,” ear' seara la casă. Suprasolvirile se primesc cu mulțumită.

Programa: Un secret. Farsă în 4 acte de R. Kneisel, trad. de Zotti Hodoș.

Personale: Ioan Milescu, consilier: Dl Șofrona Stan. Roza, soția sa: Dșoara Elena Șinion Valeria, nepoata Rozei: Georgina Bucșa. Vasile Scarlat, doctor în științele naturale: Dl Ioan Rațiu. Maria, soția sa, nepoata lui Milescu: D-na Matilda Nistor. Livia Valean, prima balerină: Dșoara Aurelia Barțiu. Alexandru Zorilă, locotenent la Roșiori: Dl Liviu Bitea. Cornel Haralampie, funcționar: Victor Muntean Jean, servitor: Adrian Fură. Măriuca, servitoare: * Acțiunea se petrece la băi în timpul de față.

Din public.

Dare de samă și mulțumită publică.

În urma concludului reprezentanței comunale, pentru înființarea unui fond școlastic, s'au ranguat o pătrecere cu dans în școala noastră confesională din loc, a 2 zi de crăciun, care neau adus un venit curat de 66 fl. 20 cr.

Suprasolviri marimonioase au încurs dela următorii: din Boz, Kunert, notar 2 fl. Căl-

șgomotoasă ar' fi, nu respund sentimentului intim al aplaudatorilor. Dumnișoara Vancea poate fi mulțumită, căci de asemenea succes s'a împărțășit.

Nu mai puțin a fost aplaudată și dșoara Valeria Uilăcan, care în punctele 5 și 7 a delectat publicul prin precisiunea, cu care a esemat la pian piezele „Reverie Russe” de Florian Herman și „Prim putpuriu românesc” de I. Mureșan.

Cel mai plăcut punct înse pare a fi fost ultimul „Fantasie ou Potpourri” din opera Robert der Teufel, esecutată la pian de dșoara Elena Muntean și Hortensia Groza. La ceierea șgomotoasă a publicului au trebuit frumoasele domnișoare să mai repetez o dată, pentrucă să se împărțășiască din nou de frumoase aplauze.

După exhaiurarea programului s'au jucat mai multe jocuri sociale, din lipsa tinerilor însă și din cauza indispoziției celor prezenți, - deși la 1 oară după miezul nopții publicul s'a depărtat, rămânând ghemuit la o masă singur subscrisul

nicean paroh 50 cr, din Conța, Buda notar 2 fl. Oprean, preot 3 fl. Oltean, grădinar 1 fl. Pimeș, șef de gară 50 cr. Székely, șef de Gum 50 cr. Petrascu, paroh 1 fl. Nistor, vic-notar 50 cr. Hățăgan practicant, 50 cr. Onca, învătător 50 cr. Vingard, Péterffy, notar 50 cr. Bosdog, practicant 50 cr. Bosdog, Econom 1 fl. Predovicu, paroh 1 fl. Bosdog, învătător 60 cr, Dragoi, June 80 cr. Fureu 80 cr. Seliște Bena comerciant 50 cr. Draso Molnár, bucătariu contelui Teleky 1 fl. Fluerașu comerciant 1 fl. Coroș, Domokos, gendarm câte 60 cr. Cut Bitea, stud. 50 cr. Velțan stud. 50 cr. Vasilca învătător 50 cr. Bisca primar 50 cr. Spring Suci, stud. 50 cr. Ungurei Duce, învătător 50 cr., Cergău Ban învătător 50 cr.,

Resultatul acesta avem mai mult al mulțami Domnilor studenți și învătător etc. sus amintiți, cari prin prezența Domnilor lor, au animat publicul cu jocuri și cântări.

Primească susamintiții d-nii și pe această cale mulțamita noastră.

Pentru comitetul comunal: Șef de gară Conța în Ianuarie 1898.

Ștefan Bobesiu, primar Ioan Oprean, preot emerit.

Invita re la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe anul 1898 la

„TRIBUNA POPORULUI”

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

În Monarchie:

- Pe un an fl. 10.-
- Pe 1/2 an 5.-
- Pe 1/4 an 2.50
- Pe o lună 1.-

Pentru România și străinătate:

- Pe un an franci 40.-

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagini: cele 4 pagini ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagini.

Domnii cari se abonează la foaia de zi cu 10 fl. pe an, nu au să mai plătească nimic pentru adausul poporal dela numărul de Dumineca.

Administrația „TRIBUNA POPORULUI”.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai dureri de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boalele de copii, mentele Kneippiene.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui Dr. Iullus Schopper în Oravița (Krassó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Carele de consultațiune ale domnului doctor Bordia sunt: 9-11 a. m. și 2-4 p. m. în Timișoara (fabric) strada Andrassy Nr. 18.

ULTIME ȘTIRI

Vitorul guvernor al cretei.

Constantinopol 18 Ian.

Ambasadorul rusesc and în audiență la Sultanul, a propus pe archiducele George al Greciei de guvernor al insulei Creta.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.

Redactor responsabil: Ioan Russu Sirlan.

Bibliografie.

Poesii de Aurel Ciato. Un elegant volum de peste 100 pagini, cuprinzând 40 de poezii dragălaşe atât prin gândirile, ca şi forma în care sunt turnate. Preţul: pentru Austro-Ungaria 1 fl., pentru România 2 lei 50 bani.

„Biblioteca Noastră” de sub direcţiunea dlui Enea Hodoş profesor în Caransebeş apare în 14 care lună. Un număr 14 cr., o serie de 5 numere 70 cr., 10 numere 1 fl. 40 cr.

Numerule apărute până acum sunt: Nr. 1. S. Secu, „Realităţi şi Visări”, novelete. — Nr. 2. Iosif Bălan, „Iancu de Hunyad”, cerno istorică. — Nr. 3. şi 4. G. Coşbuc, „Yersuri şi Proză”. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese”. — Nr. 6. N. Macovişteanu, „Dela Sate”, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoş, „Intocmai!” comedie.

„Jertfa Creştinilor”. Comentariu al liturgiilor bisericeşti greceşti, compus de Dr. Victor Szmigelski. Tomul I. Introducere dogmatică. Cu aprobarea Preavenerabilului Ordinariat metropolitan de Alba-Julia şi Făgăraş-Blaj, 1897. tipografia seminarului archidiecezan. Preţul 1 fl. 5 cr. s'au 2 lei 20 bani. Editura autorului. Venitul curat va fi o contribuţie la formarea unui fond provincial de salarizare a preoţilor şi învăţătorilor.

„Istoria universală” pentru şcolile secundare de Vasile Goldiş, profesor. Volumul III. Evul nou. Editura librăriei Nicolae I. Ciurcu, Braşov. 1897. Preţul 1 fl. 50 cr.

„Manual de Theologia Morală” de Dr. Athanasie Mironescu Craioveanu, profesor la universitatea din Bucureşti. Tipografia „Cărţilor bisericeşti”.

„Istoria Patriei” şi elemente din istoria universală, tractată după metoda biografic în două cursuri concentrice pentru şco-

lele populare române de Ioan Dariu. Cartă aprobată de Înalţul Ministru r. ung. prin ordinaţiunea ministerială dto. 20 Dec 1888. Nro. 37,358; şi de Vener. Consistoare din Sibiu, Arad şi Caransebeş etc. Preţul unei exemplar broşat 25 cr.

Ediţiunea a IV-a revizuită. (Cu portretele mai multor regenţi şi bărbaţi aleşi). Braşov, 1896. Editura librăriei M. Zeidner.

„Manual de Morala Evangelică” sau scurtă explicare a textelor cu conţinut moral din cele 4 Evanghelii de dl Moise N. Pacu, doctor în drept, profesor la liceul local, avocat şi fost deputat. Carte aprobată de St. Sinod Galaţi, ediţia II-a O recomandăm cu totdinadinsul preoţilor şi învăţătorilor precum şi părinţilor de familie şi creştinilor pioşi. Se află de vânzare la autor, strada sf. Ilie Nr. 8, la librăria Nebuneli din Galaţi şi la librăriile principale din ţară. Preţul unui exemplar 3 lei.

„Gramatica Română” pentru învăţământul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea II Sintaxa. Arad. Editura autorului. Preţul 60 cr. Se poate căpăta şi la administraţiunea „Tribuna Poporului”.

„Abecedar Ilustrat” compus pe baza principiilor pedagogice moderne de învăţării: Iosif Moldovan, Nic. Ştefu, Iuliu Grăşorescu, Nic. Boscaiu şi Petru Faşcu. Preţul unui exemplar 20 cr. A se cere la administraţiunea „Trib. Pop.”.

„Liturgia Sfintului Ioan Crisostom” culeasă, aleasă şi întocmită pe baza melodiilor vechi bisericeşti, pentru corul şcolarilor pe două voci — sopran şi alt — de Nicolae Ştefu, învăţător în Arad. Preţul unui exemplar 2 coroane. Se poate comanda dela autorul şi administraţiunea fşii noastre.

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I.” Cuvântări şi acte. Vol. I. 1866—1880. Volumul II. 1881—1896. Ediţiunea Academiei Române. Bucureşti 1897.

„Acte şi documente relativ la Istoria Renaşterii României, publicate de Dimitrie A. Sturdza. Bucureşti. 1888—1896. Tipografia Carol Göbl. Cuprinde:

Volumul I 1) Tractatele dintre Principatele Române şi Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române şi Rusia. 3) Tractatele dintre Turcia şi Austria. 4) Tractatele dintre Puterile Europene relative la Poarta Otomană şi Principatele Române. Preţul 6 lei.

Volumul II. Acte şi documente dela 1844 până la încheierea Tractatului de Paris din 30 Martie 1856. Preţul 15 lei.

Volumul III: Broşuri relative la situaţiunea Principatelor Române după tractatul de Paris. Preţul 15 lei.

Volumul IV: Acte şi documente dela 1 Martie până la 30 Iunie 1857. Preţul 15 lei.

Volumul V: Acte şi documente dela 1 Iulie până la 31 Decembrie 1857. Preţul 15 lei.

Volumul VI: Partea I: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Moldovei, dela 22 Septembrie, până la 21 Decembrie 1857. Preţul 15 lei.

Partea II: Procesele verbale ale adunării ad-hoc a Munteniei dela 30 Septembrie până la 10 Decembrie 1857 (Divanul ad-hoc din 1857 şi Comisiunea Europeană din 1856—7) Preţul 10 lei.

Volumul VII: Acte şi documente din anul 1858 până la înălţarea lui Alexandru Ion I pe tronul Principatelor-Unite în anul 1859.

Cursul pieţei de săptămână în Arad.

Table with 2 columns: Item (Grâu de frunte, rënd, de primăvară, Secara, Orzul, Ovésul, Cucuruzul, nou) and Price (fl. 11.60, 11.00, 10., 8.20, 6.60, 5.80, 4.86, 4.10)

Preţul făinei:

Table with 2 columns: Item (Făină albă, nouă) and Price (Nr. 00 fl. 2, 20, 19, 19, 18, 17, 12)

Tergul de rimători din Budap

dela 14 Ian. n. 1898. Rimătorii din Ungaria se vënd: păre greutate dela 250—280 chlgr., cu 50 cr. per chlgr.; de greutate dela 300-chlgr. 50—51 per chlgr. Rimători de Serbia, se vënd: păre greutate dela 240—260 chlgr. în cu 48—49 cr.

Piaţa din B.-Pesta.

Preţul grânelor. Grâu de toamnă fl. 12.80—13.80; grâu primăvară fl. 11.80—12.20; cucuruz (rumb) fl. 5.20—5.25; ovés fl. 6.80—6.85; sęcără fl. 8.65—8.70.

Valabil dela 1 Octomvrie 1897.

MERSUL TRENURILOR

Valabil dela 1 Octomvrie 1897

Table of train fares for routes: Arad-Budapesta, Budapesta-Arad, Arad-Teluş, Teluş-Arad, Arad-Ciaba-Oradea-mare, Oradea-mare-Ciaba-Arad, Arad-Timişoara, Timişoara-Arad, Arad-Seghedin, Seghedin-Arad.

Table of train fares for routes: Arad-Ciaba-Oradea-mare, Oradea-mare-Ciaba-Arad, Arad-Timişoara, Timişoara-Arad, Arad-Seghedin, Seghedin-Arad.

Table of train fares for routes: Seghedin-Arad, Arad-Brad, Brad-Arad.

Table of train fares for routes: Törnova-Cheriu, St. Ana-Chitighaz, Chitighaz-St. Ana, Boros-Sebes-Moneasa, Moneasa-Boros-Sebes, Boros-Ineu-Cermeiu, Cermeiu-Boros-Ineu.